

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

4 päivänä toukokuuta 2017*

Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1889/2005 — Euroopan unionin alueelle tuotavan tai sieltä vietetävän käteisrahan valvonta — 3 artiklan 1 kohta — Unionin alueelle saapuva tai sieltä poistuva luonnollinen henkilö — Ilmoittamisvelvollisuus — Jäsenvaltion lentoaseman kansainvälinen kauttakulkualue

Asiassa C-17/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Cour de cassation (ylin tuomioistuin, Ranska) on esittänyt 5.1.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 12.1.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Oussama El Dakkak ja

Intercontinental SARL

vastaan

Administration des douanes et droits indirects,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit E. Regan, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja C. G. Fernlund,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Ranskan hallitus, asiamiehinään A. Daly ja D. Colas,
- Kreikan hallitus, asiamiehinään E. Tsaousi ja K. Georgiadis,
- Euroopan komissio, asiamiehinään L. Grønfeldt ja F. Dintilhac,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.12.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 (EUVL 2005, L 309, s. 9) 3 artiklan 1 kohdan sekä henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 (EUVL 2006, L 105, s. 1) 4 artiklan 1 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain yhtäältä Oussama El Dakkak ja Intercontinental SARL ja toisaalta administration des douanes et droits indirects (tullien ja välillisten verojen kantamisesta vastaava viranomainen, Ranska) ja jossa ensin mainitut ovat vaatineet korvausta vahingostaan, joka aiheutui siitä, että kyseinen viranomainen takavarikoi El Dakkakin kuljettamat käteisrahamäärät Roissy-Charles-de-Gaullen (Ranska) lentoaseman kauttakulkualueella, koska hän ei ollut ilmoittanut kyseisiä rahamääriä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1889/2005

- 3 Asetuksen N:o 1889/2005 johdanto-osan toisessa ja neljännessä kuudenteen perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) Laittomasta toiminnasta saatujen tuottojen tuominen rahoitusjärjestelmään ja niiden sijoittaminen rahanpesun jälkeen haittaavat tervettä ja kestäväää taloudellista kehitystä. Näin ollen rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/308/ETY [(EYVL 1991, L 166, s. 77)] otettiin käyttöön yhteisön järjestelmä rahanpesun estämiseksi seuraamalla luotto- ja rahoituslaitosten sekä tiettyjen ammattiryhmien kautta toteutettavia liiketoimia. Koska on olemassa riski, että kyseisen järjestelmän käyttöönotto lisää laittomiin tarkoituksiin tapahtuvaa käteisrahaliikennettä, direktiiviä [91/308] olisi täydennettävä yhteisön alueelle tuotavaa ja sieltä vietävää käteisrahaa koskevalla valvontajärjestelmällä.

--

- (4) Olisi myös otettava huomioon muilla kansainvälisillä foorumeilla toteutetut täydentävät toimet, erityisesti rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF), joka perustettiin Pariisissa vuonna 1989 pidetyssä G7-maiden huippukokouksessa. Rahanpesunvastaisen toimintaryhmän erityissuosituksessa N:o IX 22 päivältä lokakuuta 2004 kehoitetaan valtioita toteuttamaan toimenpiteitä käteisrahaliikenteen paljastamiseksi, esimerkiksi luomalla ilmoittamisjärjestelmä tai asettamalla muu selvitysvelvollisuus.
- (5) Tämän vuoksi yhteisön alueelle saapuvan ja sieltä poistuvan luonnollisen henkilön kuljettamaan käteisrahaan olisi sovellettava ilmoittamisvelvollisuuden periaatetta. Tämä periaate mahdollistaisi sen, että tulliviranomaiset voisivat kerätä tietoja kyseisestä käteisrahaliikenteestä ja tarvittaessa välittää ne toisille viranomaisille. --
- (6) Ottaen huomioon ilmoittamisvelvollisuuden ennalta ehkäisevän tarkoituksen ja pelotevaikutuksen se olisi täytettävä yhteisön alueelle saavuttaessa ja sieltä poistuttaessa. Jotta viranomaisten toiminta voidaan kohdentaa merkittävään käteisrahaliikenteeseen, ilmoitusvelvollisuuden olisi koskettava kuitenkin ainoastaan vähintään 10 000 euron suuruista rahaliikennettä. Lisäksi olisi täsmennettävä, että ilmoitusvelvollisuus koskee rahoja kuljettavaa luonnollista henkilöä siitä riippumatta, onko hän rahojen omistaja vai ei.”

- 4 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tällä asetuksella täydennetään direktiivin [91/308] rahoitus- ja luottolaitosten sekä tiettyjen ammattiryhmien kautta toteutettavia liiketoimia koskevia säännöksiä siten, että siinä säädetään yhdenmukaiset säännöt yhteisön alueelle tuotavaa ja sieltä vietävää käteisrahaa koskevalle toimivaltaisten viranomaisten toteuttamalle valvonnalle.”

- 5 Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisön alueelle saapuvan ja sieltä poistuvan luonnollisen henkilön, joka kuljettaa mukanaan vähintään 10 000 euron verran käteisrahaa, on ilmoitettava kyseinen rahamäärä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka kautta hän saapuu yhteisön alueelle tai poistuu sieltä, tämän asetuksen mukaisesti. Ilmoittamisvelvollisuutta ei ole täytetty, jos annetut tiedot ovat virheellisiä tai epätäydellisiä.”

- 6 Saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos 3 artiklassa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta ei ole täytetty, käteisraha voidaan pidättää hallinnollisella päätöksellä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen edellytysten mukaisesti.”

Asetus N:o 562/2006

- 7 Asetuksen N:o 562/2006 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa säädetään siitä, ettei Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisiä sisärajoja ylittäviin henkilöihin kohdisteta rajavalvontaa.

Siinä vahvistetaan säännöt Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäviin henkilöihin kohdistuvasta rajavalvonnasta.”

- 8 Tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Ulkorajat voidaan ylittää ainoastaan rajanylityspaikkojen kautta niiden vahvistettuina aukioloaikoina. Aukioloajat on ilmoitettava selkeästi niillä rajanylityspaikoilla, jotka eivät ole auki 24 tuntia vuorokaudessa.

Jäsenvaltioiden on annettava 34 artiklan mukaisesti komissiolle tiedoksi luettelo rajanylityspaikoistaan.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 9 Intercontinental antoi El Dakkakille tehtäväksi kuljettaa Yhdysvaltain dollareita (USD) Cotonousta (Benin) Beirutin (Libanon) lentokoneella Roissy-Charles-de-Gaullen lentoaseman kautta.
- 10 El Dakkakin ollessa 9.12.2010 kyseisen lentoaseman kauttakulkualueella tulliviranomaiset tarkastivat hänet Beirutin koneeseen vievällä matkustajasillalla. Viranomaiset totesivat, että El Dakkakilla oli hallussaan 3 900 euroa ja 1 607 650 Yhdysvaltain dollaria (noin 1 511 545 euroa) käteisenä, jolloin tämä esitti kyseisille viranomaisille Beninin tasavallan tullille tehdyn ilmoituksen.
- 11 Tämän tarkastuksen seurauksena tulliviranomaiset ottivat El Dakkakin säilöön, minkä jälkeen tutkintatuomari asetti hänet esitutkintaan pääomien ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä ja petoksella saatuun omaisuuteen kohdistetusta rahanpesusta.

- 12 Administration des douanes et droits indirects takavarikoi El Dakkakin kuljettaman käteisrahan ja sinetöi sen.
- 13 Cour d'appel de Paris'n (Pariisin ylioikeus, Ranska) tutkintajaosto kumosi koko menettelyn 11.5.2011 antamallaan tuomiolla asianomaisen säilöönoton sääntöjenvastaisuuden perusteella ja määräsi sinetöidyn omaisuuden palautettavaksi.
- 14 Niinpä toimivaltainen viranomainen ilmoitti 2.4.2012 päivätyllä kirjeellä El Dakkakille aikovansa palauttaa takavarikoidut eurot ja takavarikoituja Yhdysvaltain dollareita vastaavan määrän euroja sekä osan käsittelykuluista tilisiirtoa käyttäen.
- 15 Tämän jälkeen El Dakkak ja Intercontinental vaativat ensin tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois'ssa (Aulnay-sous-Bois'n alioikeus, Ranska) ja sitten cour d'appel de Paris'ssa korvausta vahingostaan sillä esittämällään perusteella, ettei administration des douanes et droits indirects voinut perustellusti vedota El Dakkakin osalta ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyöntiin, sillä hänellä ei ollut tällaista velvollisuutta.
- 16 Cour d'appel de Paris hylkäsi El Dakkakin vaatimuksen 25.3.2014 antamallaan tuomiolla, minkä jälkeen tämä teki kassaatiovalituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.
- 17 Tässä tilanteessa Cour de cassation (ylin tuomioistuin, Ranska) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko -- asetuksen -- N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohtaa ja -- asetuksen -- N:o 562/2006 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, ettei -- asetuksen -- N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohdassa säädetty ilmoittamisvelvollisuus koske kolmannen valtion kansalaista, joka on lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella, vai päinvastoin siten, että mainittu velvollisuus koskee kyseistä kansalaista, koska hänen katsotaan ylittäneen [unionin] ulkorajan jossakin -- asetuksen -- N:o 562/2006 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rajanylityspaikoista?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedusteleo kysymyksellään pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tässä säännöksessä säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta sovelletaan jäsenvaltion lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella sellaisissa pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa, joissa luonnollinen henkilö on tullut kyseiselle alueelle poistuttuaan kolmannesta valtiosta saapuneesta ilma-aluksesta ja pysyy siellä ennen nousuaan toiseen ilma-alukseen, joka on lähdössä toiseen kolmanteen valtioon.
- 19 Kyseisen ilmoittamisvelvollisuuden laajuus selvitetään tulkitsemalla samassa 3 artiklan 1 kohdassa mainittua käsitettä unionin alueelle ”saapuva ja sieltä poistuva luonnollinen henkilö”.
- 20 Tässä yhteydessä on heti alkuun huomattava, ettei asetuksessa N:o 1889/2005 määritellä kyseistä käsitettä.
- 21 Käsitteessä ei kuitenkaan ole epäselvyyttä, ja se on ymmärrettävä sen tavanomaisessa merkityksessä eli siten, että siinä viitataan luonnollisen henkilön siirtymiseen unionin alueeseen kuulumattomasta paikasta unionin alueeseen kuuluvaan paikkaan tai tästä viimeksi mainitusta paikasta unionin alueeseen kuulumattomaan paikkaan.
- 22 Unionin alue vastaa SEU 52 artiklassa ja SEUT 355 artiklassa, joissa määritellään perussopimusten alueellinen soveltamisala, mainittua maantieteellistä aluetta.

- 23 Johdetun oikeuden toimen alueellista soveltamisalaa koskevan täsmennyksen puuttuessa tämä soveltamisala on määritettävä mainittujen määräysten nojalla, koska johdetulla oikeudella on lähtökohtaisesti sama soveltamisala kuin perussopimuksilla itsellään, ja sitä sovelletaan kyseisellä soveltamisalalla ilman eri toimenpiteitä (ks. vastaavasti tuomio 15.12.2015, parlamentti ja komissio v. neuvosto, C-132/14–C-136/14, EU:C:2015:813, 76 ja 77 kohta).
- 24 Yhtäältä on niin, että jäsenvaltioiden lentoasemat kuuluvat kyseiseen maantieteelliseen alueeseen ja siis unionin alueeseen.
- 25 Toisaalta on todettava, ettei asetuksen N:o 1889/2005 säännöksissä suljeta pois tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden sovellettavuutta kyseisten lentoasemien kansainvälisillä kauttakulkualueilla ja ettei myöskään SEU 52 ja SEUT 355 artiklassa suljeta näitä alueita pois perussopimusten alueellisesta soveltamisalasta eikä niissä myöskään määrätä kyseisiä alueita koskevasta poikkeuksesta.
- 26 Tästä seuraa, että kun luonnollinen henkilö siirtyy SEU 52 ja SEUT 355 artiklassa mainittuun maantieteelliseen alueeseen kuulumattomasta paikasta tähän alueeseen kuuluvaan paikkaan, hän on asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin alueelle saapuva henkilö.
- 27 Tällaisessa tilanteessa on El Dakkakin kaltainen henkilö, joka poistuu kolmannelta valtiosta saapuneesta ilma-aluksesta jäsenvaltion alueella sijaitsevalla lentoasemalla ja pysyy tämän lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella ennen nousuaan toiseen ilma-alukseen, joka on lähdessä toiseen kolmanteen valtioon.
- 28 Tulkinta, jonka mukaan asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohdassa säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta sovelletaan unionin alueella sijaitsevien lentoasemien kansainvälisillä kauttakulkualueilla, on myös kyseisen asetuksen tarkoituksen mukainen.
- 29 Tässä yhteydessä on muistutettava, että asetuksen N:o 1889/2005 johdanto-osan toisen, viidennen ja kuudennen perustelukappaleen mukaan kyseisen asetuksen tarkoituksena on ennalta ehkäistä laittomasta toiminnasta saatujen tuottojen tuomista rahoitusjärjestelmään sekä mainitunlaisten tuottojen, jotka ovat jo olleet ”rahanpesun” kohteena, sijoittamista, tehdä ne vähemmän houkutteleviksi ja estää ne ottamalla käyttöön muun muassa periaate unionin alueelle tuotavan ja sieltä vietävän käteisrahan liikennettä koskevasta ilmoittamisvelvollisuudesta, mikä mahdollistaa sitä koskevan tiedonkeruun (ks. tuomio 16.7.2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, 18 kohta).
- 30 Tätä tarkoitusta varten kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään unionin alueelle saapuvan ja sieltä poistuvan luonnollisen henkilön, joka kuljettaa mukanaan vähintään 10 000 euron verran käteisrahaa, velvollisuudesta ilmoittaa kyseinen rahamäärä (ks. tuomio 16.7.2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, 19 kohta).
- 31 Kuten asetuksen N:o 1889/2005 1 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä mainitun asetuksen johdanto-osan ensimmäisestä kolmanteen perustelukappaleen kanssa, ilmenee, asetuksen tarkoituksena on lisäksi sopusointuista, tasapainoista ja kestävästä kehityksestä koko unionissa edistettäessä täydentää direktiivin 91/308 säännöksiä vahvistamalla unionin alueelle tuotavan ja sieltä vietävän käteisrahan liikenteen valvonnalle yhdenmukaiset säännöt (ks. tuomio 16.7.2015, Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, 17 kohta).
- 32 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen myös, että unionin tuomioistuin on katsonut, että rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY (EUVL 2005, L 309, s. 15), jolla direktiivi 91/308 on korvattu, pääasiallisena tavoitteena on estää rahoitusjärjestelmän käyttö rahanpesutarkoituksiin ja terrorismin rahoitukseen, kuten ilmenee sen nimestä ja perustelukappaleista sekä siitä, että mainittu direktiivi on annettu – niin kuin sitä edeltänyt direktiivi

91/308 – kansainvälisessä asiayhteydessä, jotta unionissa sovellettaisiin hallitustenvälisen rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (jäljempänä FATF), joka on tärkein kansainvälinen rahanpesun torjuntaelin, antamia suosituksia ja tehtäisiin niistä sitovia (ks. tuomio 25.4.2013, Jyske Bank Gibraltar, C-212/11, EU:C:2013:270, 46 kohta).

- 33 Kuten direktiivit 91/308 ja 2005/60 asetus N:o 1889/2005 annettiin, jotta – niin kuin sen johdanto-osan neljännessä perustelukappaleesta ilmenee – voitiin ottaa huomioon muilla kansainvälisillä foorumeilla toteutetut täydentävät toimet, erityisesti toimet FATF:ssä, jonka 22.10.2004 antamassa erityissuosituksessa N:o IX kehoitetaan valtioita toteuttamaan toimenpiteitä käteisrahaliikenteen paljastamiseksi, esimerkiksi luomalla ilmoittamisjärjestelmä tai asettamalla muu selvitysvelvollisuus.
- 34 On siis katsottava, että – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 44 ja 45 kohdassa – asetuksen N:o 1889/2005 tarkoituksesta, asetuksen kansainvälisestä asiayhteydestä sekä asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden ennalta ehkäisevän tarkoituksen ja pelotevaikutuksen varmistamisen tarpeesta ilmenee, että kyseisessä säännöksessä mainittua käsitettä unionin alueelle ”saapuva tai sieltä poistuva luonnollinen henkilö” on tulkittava laajasti.
- 35 On nimittäin niin, että jos mainittua säännöstä olisi tulkittava siten, ettei ilmoittamisvelvollisuus koske unionin lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella olevia henkilöitä, unionin alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan liikennettä koskevan valvontajärjestelmän, josta asetuksessa N:o 1889/2005 säädetään, tehokkuus ja siis tämän asetuksen tarkoituksen toteutuminen saattaisivat ainakin osittain vaarantua.
- 36 Se, onko jäsenvaltion lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella oleva kolmannen valtion kansalainen ylittänyt unionin ulkorajan asetuksen N:o 562/2006 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ei vaikuta edellä esitettyyn.
- 37 Tästä seikasta on huomattava, että asetusten N:o 1889/2005 ja N:o 562/2006 kohteet ja päämäärät poikkeavat toisistaan, mistä ovat osoituksena erityisesti ne erilaiset oikeusperustat, joiden nojalla kyseiset asetukset on annettu.
- 38 On nimittäin niin, että – kuten tämän tuomion 31 kohdassa jo todettiin – asetuksen N:o 1889/2005 tarkoituksena on täydentää direktiivin 91/308 säännöksiä vahvistamalla unionin alueelle tuotavan ja sieltä vietävän käteisrahan liikenteen valvonnalle yhdenmukaiset säännöt, kun taas asetuksen N:o 562/2006 1 artiklan mukaan tässä asetuksessa säädetään siitä, ettei jäsenvaltioiden välisiä sisärajoja ylittäviin henkilöihin kohdisteta rajavalvontaa, ja siinä vahvistetaan säännöt jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäviin henkilöihin kohdistuvasta rajavalvonnasta.
- 39 Asetus N:o 1889/2005 ei myöskään sisällä mitään sellaista toteamusta, jonka mukaan sen säännöksiä olisi tulkittava asetuksen N:o 562/2006 säännösten kannalta.
- 40 Niinpä on katsottava, että koska kummassakaan näistä säädöksistä ei ole tällaista nimenomaista säännöstä, asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohdan tulkinta ei voi riippua asetuksen N:o 562/2006 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsitteen unionin ulkorajan ylittäminen tulkinnasta.
- 41 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei jäsenvaltioiden lentoasemien kansainvälisiä kauttakulkualueita saada sulkea pois asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohdan soveltamisalasta, joten on niin, että jos luonnollinen henkilö, joka poistuu kolmannelta valtiosta saapuneesta ilma-aluksesta jäsenvaltion alueella sijaitsevalla lentoasemalla ja pysyy tällaisen lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella ennen nousuaan toiseen ilma-alukseen, joka on lähdössä toiseen kolmanteen valtioon, pitää hallussaan käteistä rahaa vähintään 10 000 euroa unionin alueelle saapuessaan, hänellä on asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohdassa säädetty ilmoittamisvelvollisuus.

- 42 Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden asiana on toteuttaa toimenpiteet, joiden avulla asianomaiset voivat täyttää kyseisen velvollisuuden olosuhteissa, jotka ovat omiaan varmistamaan heidän täyden oikeusvarmuutensa.
- 43 Esitettyyn kysymykseen on siis vastattava, että asetuksen N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta sovelletaan jäsenvaltion lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella.

Oikeudenkäyntikulut

- 44 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26.10.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2005 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä säädettyä ilmoittamisvelvollisuutta sovelletaan jäsenvaltion lentoaseman kansainvälisellä kauttakulkualueella.

Allekirjoitukset